

[Justitsministeren]

telse foregår ting, som er angribelige eller forkerte, i forbindelse med de forskningsforsøg og laboratorieforsøg, der foregår i øjeblikket. Det er jeg meget glad for at han siger, det er også min ganske klare opfattelse.

Jeg har derfor ikke megen lyst til at fortsætte ad de baner, som hr. Poulsaard nu bringer diskussionen ind i, for den problemstilling, som hr. Poulsaard rejser, ligger et pænt stykke vej, endog et uhyre langt stykke vej fra det, der foregår inden for den lægevidenskabelige forskning. Jeg kan derfor ikke med den begrundelse, hr. Poulsaard fører frem, se nogen som helst grund for, at folketinget skal foretage indgreb i lægernes ret til under fuldt ansvar over for de forskningsråd og andre videnskabelige institutioner, de står til ansvar over for, at udføre forskning på det pågældende område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 277

13) Til *justitsministeren* af:

Bjørn Elmquist (V):

»Mener ministeren, at de eksisterende regler om privatlivets fred yder tilstrækkelig beskyttelse mod anvendelse af psykologtests, f. eks. i forbindelse med stillingsbesættelser, hvor ansøgerne ikke har samtykket i en sådan procedure, eller agter ministeren at tage initiativer på området?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge dagspressen den 17. januar 1980 har kulturministeren i forbindelse med sagen om Daniel Bohrs ansættelse som direktør på Ålborg teater sagt, at teaterpersonalet kan sende den indhentede psykologtest, udarbejdet på grundlag af Daniel Bohrs ansøgning, »til justitsministeren, så han på baggrund af den kan udarbejde forslag til en skærpelse af lovgivningen om krænkelse af privatlivets fred.«

Justitsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg vil først sige, at jeg bortset fra, hvad der er fremgået af dagspressen, ikke har noget kendskab til den konkrete sag, som omtales i begrundelsen for spørgsmålet, og derfor er det klart, at mit svar må være generelt. Spørgsmålet rejser en række problemer af

både faglig og faglig-etisk karakter. Jeg skal holde mig til den rent juridiske vurdering.

Ved vurderingen efter straffelovens regler om privatlivets fred må der skelnes imellem på den ene side spørgsmålet om adgangen til at foretage forskellige former for analyser, herunder psykologiske analyser af ansøgninger, og på den anden side spørgsmålet om adgangen til at offentliggøre resultatet af sådanne undersøgelser.

Reglerne om privatlivets fred giver ikke grundlag for at opstille særlige begrænsninger med hensyn til det første spørgsmål. Jeg tror heller ikke, at spørgsmålet om adgangen til at indhente psykologisk eller anden sagkyndig bistand ved behandlingen af stillingsansøgninger er egnet til at blive reguleret gennem generelle regler i straffeloven. Men det stiller sig ganske anderledes, når det drejer sig om offentliggørelse af psykologiske undersøgelser eller andre former for undersøgelser. Uanset undersøgelsens lødighed vil offentliggørelse af en sådan undersøgelse kunne virke overordentlig krænkende på den pågældende person.

Jeg ønsker naturligvis ikke – i hvert fald ikke direkte – at udtale mig om den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålets begrundelse, men helt generelt vil jeg gerne understrege som min opfattelse, at en offentliggørelse eller bare en videregivelse af resultatet af sådanne undersøgelser efter omstændighederne vil kunne indebære en overtrædelse af straffelovens § 264 d om uberettiget videregivelse af meddelelser vedrørende en andens private forhold. Efter omstændighederne vil der også kunne foreligge en overtrædelse af straffelovens regler om ærekrænkelser. Sager efter disse bestemmelser i straffeloven er undergivet privat påtale, men på den forurettedes begæring kan der ske offentlig påtale for overtrædelse af § 264 d.

Det fremgår altså efter min opfattelse, at de gældende regler er tilstrækkeligt beskyttende med hensyn til offentliggørelse af psykologiske undersøgelser og andre undersøgelser. Men vedrørende adgangen til at foretage undersøgelser af forskellig art i forbindelse med behandlingen af en stillingsansøgning er det som nævnt min opfattelse, at det nok ikke rigtig er egnet til at blive reguleret i straffelovens almindelige regler om fredskrænkelser.